

7.10.2013

B7-0378/2013 }
B7-0379/2013 }
B7-0381/2013 } RC1

KÖZÖS ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az eljárási szabályzat 115. cikkének (5) bekezdése és 110. cikkének (4) bekezdése alapján

a következő képviselőcsoportok állásfoglalási indítványai helyébe lép:

Verts/ALE (B7-0378/2013)

ALDE (B7-0379/2013)

GUE/NGL (B7-0381/2013)

a foglyok CIA általi állítólagos szállításáról és illegális fogva tartásáról az európai országokban:

(2013/2702(RSP))

Juan Fernando López Aguilar, Claude Moraes, Tanja Fajon, Pavel Poc
az S&D képviselőcsoport nevében

**Sarah Ludford, Sophia in 't Veld, Nathalie Griesbeck, Graham Watson,
Ramon Tremosa i Balcells, Marielle de Sarnez**
az ALDE képviselőcsoport nevében

Daniel Cohn-Bendit, Rebecca Harms, Hélène Flautre

a Verts/ALE képviselőcsoport nevében

Marie-Christine Vergiat, Willy Meyer, Alda Sousa, Marisa Matias

a GUE/NGL képviselőcsoport nevében

(2013/2702(RSP))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) 2012. december 13-i, Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságot az emberi jogok európai egyezménye Háled el-Maszri rendkívüli kiadatása során elkövetett megsértésének „különlegesen súlyos” volta miatt elítélő határozatára (3., 5., 8. és 13. cikk),
- tekintettel az EJEB előtt folyamatban lévő alábbi ügyekre: al-Nasiri kontra Lengyelország, Abu Zubaida kontra Litvánia, Abu Zubaida kontra Lengyelország, valamint Nasr és Gali kontra Olaszország; tekintettel az al-Nasiri úr által Románia ellen 2012 augusztusában, valamint az emberi jogok nyomon követésével foglalkozó intézet (Human Rights Monitoring Institute, HRMI) és a Nyílt Társadalom Igazságügyi Kezdeményezés által 2012 decemberében az információhoz való joguk és a hatékony jogorvoslathoz való joguk megsértéséért Litvánia ellen benyújtott keresetre,
- tekintettel az Olasz Legfelsőbb Bíróság 2012. szeptemberi határozatára, amely fenntartja a 23 amerikai állampolgár – köztük a kilenc éves börtönbüntetésre ítélt Robert Seldon Lady, a CIA milánói képviselőjének egykori vezetője – elleni korábbi, Abu Omar 2003-as elrablásával kapcsolatban született ítéletét,
- tekintettel a Milánói Fellebbviteli Bíróság 2013. februári határozatára, amely három további, korábban diplomáciai mentesség alatt állónak tekintett CIA-ügynököt¹ hattól hét évig terjedő börtönbüntetéssel sújtott; tekintettel ugyane bíróság Nicolò Pollarit, az olasz katonai hírszerzés (SISMI) egykori vezetőjét 10 éves, Marco Mancinit, a SISMI aligazgatóját 9 éves, és a SISMI három ügynökét egyenként 6 éves börtönbüntetéssel sújtó határozatára,
- tekintettel Olaszország elnökének 2013. április 5-i, az Abu Omar olaszországi elrablásában való felelőssége miatt Olaszországban elítélt Joseph Romano amerikai ezredes kezgyelemben részesítő határozatára;
- tekintettel 2012. szeptember 11-i, „Foglyok CIA általi állítólagos szállítása és illegális fogva tartása az európai országokban: az Európai Parlament TDIP bizottsága által készített jelentés nyomon követése” című állásfoglalására²
- tekintettel a Bizottság által az előadónak továbbított dokumentumokra, beleértve a valamennyi tagállamnak 2013 márciusában eljuttatott, nem országspecifikus leveleket, amelyekre csak néhány tagállam (Finnország, Magyarország, Spanyolország és Litvánia) válaszolt,
- tekintettel Guantánamóról szóló állásfoglalásaira, köztük a legutóbb 2013. május 23-i, „Guantánamo: a fogvatartottak éhségstrájkja” című állásfoglalására,³
- tekintettel 2012. december 12-i állásfoglalására az alapvető jogok helyzetéről az Európai

¹ Köztük Jeffrey W. Castellit, a CIA milánói képviselőjének egykori vezetőjét

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0309.

³ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0231.

Unióban (2010–2011)¹,

- tekintettel az előadó által a román, lengyel, litván ügyészeknek és államfőknek 2012 novemberében küldött levelekre, amelyekben hangsúlyozta a Parlament állásfoglalásában tett országspecifikus ajánlásokat, és amelyekre egyetlen érintett ország sem válaszolt,
 - tekintettel az Eurocontroltól 2012 szeptemberéig kapott repülési adatokra,
 - tekintettel az előadónak az afrikai és madagaszkári léginavigációs biztonsággal foglalkozó ügynökséghez (ASECNA) 2013 áprilisában küldött, a repülési adatok hozzáférhetővé tételével kapcsolatos együttműködésre irányuló kérésére és a 2013 júniusában kapott pozitív válaszra,
 - tekintettel az alapvető jogokról és a jogállamiságról szóló tanácsi következtetésekre és a Bizottság az Európai Unió Alapjogi Chartájának alkalmazásáról szóló 2012-es jelentésére (Luxemburg, 2013. június 6–7),
 - tekintettel a polgárokat szolgáló és védő, nyitott és biztonságos Európáról szóló stockholmi programra (2010-2014),
 - tekintettel számos médiabeszámolóra és az oknyomozó újságírók ténykedésére, különösen, de nem kizárólag a román Antena 1 televíziós csatornán 2013 áprilisában sugárzott oknyomozó riportra,
 - tekintettel az Interights, Redress és Reprieve által végzett kutatásokra és vizsgálatokra, valamint a fent említett állásfoglalás 2012. szeptember 11-i elfogadása óta független kutatók, civil társadalmi szervezetek és nemzeti és nemzetközi nem kormányzati szervezetek által készített jelentésekre, különösen a Nyílt Társadalom Igazságügyi Kezdeményezés „Globalising Torture: CIA Secret Detention and Extraordinary Rendition” („A kínzás globalizációja: CIA titkos fogva tartás és rendkívüli kiadatás”) (2013. február) című jelentésére, az Alkotmány Projekt fogvatartottakkal szembeni bánásmóddal foglalkozó munkacsoportjának az Egyesült Államokban folytatott kétpárti független vizsgálatára (2013. április), a Kiadatási projekt (The Rendition Project) című, brit tudományos weboldal foglyok átadására használt légi járatokról szóló adatbázisára (2013. május), az Amnesty International „Unlock the truth: Poland’s involvement in CIA secret detention” („Az igazság nyomában: Lengyelország részvétele a CIA titkos fogvatartási programjában”) (2013. június) című jelentésére, valamint a Human Rights Watch litván hatóságoknak küldött levelére (2013. június),
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság és a Külügyi Bizottság által feltett 0079/2013 és 0080/2013 számú, szóbeli választ igénylő kérdésekre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115 cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a terrorizmusellenes politikák sikerének központi eleme az alapvető jogok tiszteletben tartása;

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0500.
RC\1005913HU.doc

- B. mivel a Parlament elítélte az Egyesült Államok által, a CIA közbenjárásával folytatott kiadatási és titkos fogvatartási programokat, amelyek során számos emberi jogi jogsértést követtek el, így jogellenes és önkényes fogva tartást, kínzást és egyéb módon történő bántalmazást, a visszaküldés tilalma elvének megsértését, továbbá erőszakos eltüntetések az európai légtér és terület CIA általi igénybevétele révén; mivel a Parlament ismételt felszólított a nemzeti kormányok és ügynökségek CIA programjaival való együttműködésének teljes körű kivizsgálására;
- C. mivel a Parlament kötelezettséget vállalt arra, hogy továbbra is teljesíti az ideiglenes bizottságtól kapott megbízatását az Európai Unióról szóló szerződés 2., 6. és 7. cikkének megfelelően, és arra utasította érintett bizottságait, hogy egy évvel a szóban forgó 2012. szeptember 11-i állásfoglalás elfogadása után szólaljanak fel a Parlament plenáris ülésén az ügygel kapcsolatban, mivel kulcsfontosságúnak tartotta, hogy felmérje, milyen mértékben hajtották végre a Parlament által elfogadott ajánlásokat;
- D. mivel a kiadásokért való elszámoltathatóság elengedhetetlen az emberi jogoknak az uniós bel- és külpolitikákban való hatékony védelme és előmozdítása, valamint a jogállamiságon alapuló, törvényes és hatékony biztonságpolitikák biztosítása érdekében; mivel az uniós intézmények a közelmúltban vitát nyitottak arról, hogy az EU miként védheti meg és mozdíthatja elő jobban az alapvető jogokat és a jogállamiságot;
- E. mivel sem a Tanács, sem a Bizottság nem reagált érdemben a Parlament ajánlásaira;
- F. mivel a litván hatóságok ismételt kötelezettséget vállaltak rá, hogy, amennyiben új információk merülnek fel, újraindítják a Litvániának a CIA-programban való részvételével kapcsolatos bűnügyi vizsgálatot, ezt azonban még mindig nem tették meg; mivel a litván hatóságok által az Abu Zubaida ügyben az EJEB-hez intézett észrevételek alapján megállapítható, hogy az általuk lefolytatott nyomozást súlyos hiányosságok jellemzik, és hogy képtelenek voltak megérteni az új információk jelentőségét; mivel 2013 második félévében Litvánia tölti be az Európai Unió Tanácsa elnökségének tisztét; mivel 2013. szeptember 13-án panaszt nyújtottak be a litván államügyésznek, melyben azon állítások kivizsgálását kérték, miszerint Musztafa al-Hauszávit, aki ellen jelenleg katonai bizottság előtt folyik tárgyalás a guantanamoi fogolytáborban, jogellenesen szállították át Litvániába, illetve ott jogellenesen tartották fogva és kínozták meg egy a CIA által vezetett program keretében;
- A. mivel az Antena 1 televíziós csatornán 2013 áprilisában sugárzott részletes oknyomozó riportban további olyan részletek láttak napvilágot, amelyek Románia börtönhálózatban játszott központi szerepét látszanak alátámasztani; mivel Ioan Talpeş egykori nemzetbiztonsági tanácsadó kijelentette, hogy Románia logisztikai támogatást nyújtott a CIA-nak; mivel egy volt román szenátusi tag elismerte az előző parlamenti vizsgálat hiányosságait, és felszólította az ügyészeket, hogy kezdeményezzenek bírósági eljárást az ügyben;
- B. mivel a lengyel ügyészekhez 2013. június 11-én kérelem érkezett egy harmadik férfi, a jemeni Valíd Mohamed bin Attás áldozatként való hivatalos elismerése iránt, akit 2003-ban Pakisztánban jogellenesen tartóztattak le, majd 2003 júniusától szeptemberéig egy titkos lengyelországi börtönben tartották fogva, és ezt követően a guantanamoi börtönbe szállították, ahol azóta is fogva tartják; mivel a lengyel ügyészek folyamatban lévő bűnügyi

nyomozásukat 2013 októberéig meghosszabbították;

- C. mivel a brit hatóságok eljárási akadályokra hivatkozva halogatják a líbiai Abdelhakím bel-Hadzs által Nagy-Britanniában benyújtott kereset ügyében folyó eljárást, mely szerint bel-Hadzs állítólag brit segédlettel jutott a CIA fogságába Líbiában, ahol kínzásnak vetették alá; a hatóságok hangot adtak továbbá azon szándékuknak, hogy egyes bizonyítékokat titkos eljárás során kívánnak megvizsgálni;
- D. mivel 2012. decemberben Olaszország nemzetközi elfogatóparancsot adott ki Robert Seldon Lady ellen, akit 2013 júliusában Panamában letartóztattak; mivel az olasz hatóságok által ezt követően továbbított kiadatási kérelemnek Panama nem tett eleget, és Robert Seldon Ladyt 2013 júliusában visszatoloncolták az Egyesült Államokba; mivel Olaszország köztársasági elnöke 2013. április 5-én amnesztiában részesítette Joseph Romano amerikai ezredest, akit Abu Omar olaszországi elrablásában való felelőssége miatt egy olasz bíróság elítélt;
- E. mivel 2012 novemberében a finn parlament ombudsmanja vizsgálatot indított a finn felségterületnek, légtérnek és repülőjárat-nyilvántartási rendszereknek a CIA kiadatási programjában történő felhasználása ügyében, részletes írásbeli kérelmet intézve 15 kormányhivatalhoz, és felszólítva a litván hatóságokat, hogy nyújtsanak célzott tájékoztatást a kapcsolódó járatokról;
- F. mivel a Dánia által elvégzett, 2012. májusig tartó nyomozás a nemzetközi emberi jogi normák fényében nem tekinthető független, pártatlan, alapos és hatékony vizsgálatnak, tekintettel a kielégítő hatáskörök hiányára és a vizsgálat korlátozott hatókörére;
- G. mivel mindössze két tagállam (Németország és az Egyesült Királyság) válaszolt az ENSZ különlejárásai keretében nyolc tagállamnak (az Egyesült Királyság, Franciaország, Lengyelország, Litvánia, Németország, Olaszország, Románia és Svédország) nyomon követés céljából kiküldött levelekre, amelyekben további tájékoztatást kértek a terrorizmus elleni küzdelem keretében a titkos fogva tartással kapcsolatban világszerte folytatott gyakorlatokról készült közös ENSZ tanulmány¹ elkészültét követően;
- H. mivel Obama elnök ismételten hangoztatta elkötelezettségét a guantánamói börtön bezárása iránt, és 2013. május 23-án bejelentette, hogy újraindítja a fogvatartottak szabadon engedését, és hogy az amerikai kongresszus ellenállása ellenére megszünteti a jemeni foglyok szabadon bocsátására hozott moratóriumot, mivel a Jemenbe való visszaküldésüket immár biztonságosnak ítélik; mivel az amerikai hatóságoknak eljárás alá kell vonniuk Robert Seldon Ladyt, eleget téve nemzetközi kötelezettségeiknek;
- I. mivel Navi Pillay, az ENSZ emberi jogi főbiztosa az Emberi Jogi Tanács (Genf, 2013. május) 23. ülésén elmondott nyitóbeszédében idézte a Parlament fent említett 2012. szeptember 11-i állásfoglalását, „hiteles és független vizsgálatokat” kért, amelyeket „az elszámoltathatóság irányába tett kulcsfontosságú lépésnek tart”, és „[felszólította] az államokat, hogy ezt a kérdést prioritásként kezeljék”;
- J. mivel az ENSZ emberi jogoknak és alapvető szabadságjogoknak a terrorizmus elleni küzdelem vonatkozásában való előmozdításával és védelmével foglalkozó különmegbízottja

¹ A/HRC/13/42.
RC\1005913HU.doc

2013-as éves jelentésére¹, amelyben megemlítette a Parlament munkáját és támogatta a szóban forgó 2012. szeptember 11-i állásfoglalásban megfogalmazott némely ajánlást,

1. mélységesen elítéli, hogy a Tanács, a Bizottság, a tagállamok, valamint a tagjelölt és társult országok kormányai, a NATO és az Egyesült Államok hatóságai nem hajtották végre a 2012. szeptember 11-i ajánlásait, különösen a CIA-programok áldozatait által elszenvedett súlyos emberi jogi jogsértések fényében;
2. úgy véli, hogy a CIA-programok kapcsán tapasztalt általános büntetlenség lehetővé tette az alapvető emberi jogokat érintő jogsértések uniós és amerikai terrorellenes politikák keretében történő folytatódását, amint arra fény derült az USA Nemzetbiztonsági Hivatalának tömeges megfigyelési programja, valamint több tagállam megfigyelési szervének kapcsán, melyeket a Parlament jelenleg vizsgál;

Elszámoltathatósági eljárás a tagállamokban

3. ismételten felszólítja azokat a tagállamokat, amelyek eddig nem tettek eleget e kötelezettségüknek, hogy folytassanak le független és hatékony nyomozást az emberi jogi jogsértések kivizsgálása érdekében, figyelembe véve az azóta napvilágra került valamennyi új bizonyítékot, és hogy hozzanak nyilvánosságra minden szükséges információt a CIA-val összefüggésbe hozható, a légtérüket használó valamennyi gyanús repülőjáratokkal kapcsolatban; felszólítja különösen a tagállamokat annak kivizsgálására, hogy történtek-e olyan műveletek, melyek keretében a CIA-programmal összefüggésben embereket tartottak fogva a területükön található titkos objektumokban; felszólítja az érintett tagállamokat (Franciaország, Lengyelország, Litvánia, Olaszország, Románia és Svédország), hogy válaszoljanak az ENSZ különjeljárásai keretében nekik kiküldött levelekre;
4. sürgeti Litvániát, hogy nyissa meg újra a CIA titkos fogvatartási objektumai tárgyában folytatott bűnügyi nyomozását, és folytasson le szigorú vizsgálatot valamennyi, többek között az EJEB-nek az Abu Zubaida kontra Litvánia ügyben folytatott eljárása keretében nyilvánosságra került tényszerű bizonyíték tekintetében; kéri Litvániát, hogy tegye lehetővé a nyomozók számára, hogy elvégezzék a kiadatás során használt légi járatok hálózatának átfogó vizsgálatát, és kapcsolatba lépjenek a szóban forgó járatok szervezésében köztudottan részt vevő vagy a járatokon személyesen jelen lévő személyekkel; kéri a litván hatóságokat, hogy a börtönobjektum területén végezzenek bűnügyi helyszínelési vizsgálatot, és elemezzék a telefonhívásokat; kéri ugyanezen hatóságokat, hogy teljes mértékben működjenek együtt az EJEB-bel az Abu Zubaida kontra Litvánia, illetve az emberi jogok nyomon követésével foglalkozó intézet (Human Rights Monitoring Institute) kontra Litvánia ügyekben; felszólítja Litvániát, hogy a bűnügyi nyomozás újbóli megnyitásával összefüggésben vegye fontolóra további esetleges áldozatok áldozati státuszuk elismerésére, illetve a nyomozásban való részvételre vonatkozó kérelmének lehetővé tételét; sürgeti Litvániát, hogy teljes körűen tegyen eleget a más tagállamokból érkező kérelmeknek, különösen a finn ombudsman tájékoztatás iránti kérelmének, amely olyan repülőjáratra vagy -járatokra vonatkozik, amelyek Finnországot és Litvániát kiadatási programhoz kapcsolódó esetleges útvonalhoz kötheti; sürgeti a litván államügyészt, hogy folyasson bűnügyi nyomozást Musztafa al-Hauszávi panasza ügyében;

¹ A terrorizmus elleni állami kezdeményezések összefüggésében súlyos vagy rendszeres emberi jogi visszaéléseket elkövető köztisztviselők elszámoltathatóságának biztosítására vonatkozó keretelvek, A/EJT/22/52, 2013. március 1. RC\1005913HU.doc

5. sürgeti a román hatóságokat, hogy mielőbb indítsanak független, pártatlan, részletes és hatékony vizsgálatot, derítsék fel valamennyi hiányzó parlamenti vizsgálati dokumentum hollétét, és teljes körűen működjenek együtt az EJEB-bel az al-Nasiri kontra Románia ügyben; felszólítja Romániát, hogy teljes körűen tegyen eleget az alapvető jogokkal kapcsolatos kötelezettségeinek;
6. kéri Lengyelországot, hogy nagyobb átláthatóság mellett folytassa a vizsgálatot, különösen a megtett konkrét intézkedéseket igazoló bizonyítékok bemutatása és az áldozatok érdemi képviseletének lehetővé tétele révén, azáltal, hogy feljogosítja az áldozatok képviselőit az őket érintő valamennyi minősített anyag megtekintésére és az összegyűlt nyomozati anyag felhasználására; felszólítja a lengyel hatóságokat, hogy indítsanak bünygyi eljárást az ügyben érintett minden állami szereplő ellen; felszólítja a lengyel államügyészt, hogy sürgősen vizsgálja felül Valid bin Attás kérelmét, és hozzon határozatot; felhívja Lengyelországot, hogy teljes körűen működjön együtt az EJEB-bel az al-Nasiri kontra Lengyelország és az Abu Zubaida kontra Lengyelország ügyekben;
7. felszólítja a brit hatóságokat, hogy teljes körűen működjenek együtt a folyamatban lévő bünygyi vizsgálatokkal, és tegyék lehetővé a polgári peres ügyek előrehaladását teljes átláthatóság mellett, a külföldi illetőségű személyek tengerentúlra történő kiadatását érintő vizsgálatok és keresetek végigvitele érdekében; kéri a brit hatóságoktól a foglyok külföldre történő kiadatásának, ottani kínzásának és bántalmazásának emberi jogi szempontú kivizsgálását;
8. ösztönzi az olasz hatóságokat, hogy folytassák arra irányuló erőfeszítéseiket, hogy igazságot szolgáltatassanak a CIA által olasz felségterületen elkövetett emberi jogi jogsértésekben azáltal, hogy követelik Robert Seldon Lady kiadatását és kérelmezik az Olaszországban elítélt további 22 egyesült állambeli állampolgár kiadatását;
9. ösztönzi a finn ombudsmant, hogy átlátható és elszámoltatható módon folytassa le vizsgálatát, és ennek lehetővé tétele érdekében valamennyi nemzeti hatóságot sürgeti a teljes együttműködésre; felkéri Finnországot, hogy járjon utána minden olyan nyomnak, amely a kiadási programban közreműködő finn állami szereplőkre utal;

Az uniós intézmények válasza

10. mélyen csalódott amiatt, hogy a Bizottság nem hajlandó érdemben reagálni a Parlament ajánlásaira, továbbá úgy ítéli meg, hogy a Bizottság által a tagállamoknak küldött levelek általános jellegűknél fogva nem elégségesek az elszámoltathatóság megvalósításához;
11. megismétli a Bizottságnak szóló konkrét ajánlásait:
 - vizsgálja ki, hogy a CIA-programban való közreműködés folyamán sor került-e az uniós, különösen a menekültügyi és igazságügyi együttműködésre vonatkozó rendelkezések megsértésére,
 - segítse elő és támogassa az emberi jogokkal kapcsolatos, a nyomozó hatóságok közötti kölcsönös jogi segítségnyújtást és igazságügyi együttműködést, illetve a tagállamokban folyó elszámoltatási munkában részt vevő jogászok közötti együttműködést,
 - fogadjon el egy, a nemzeti elszámoltatási eljárások nyomon követésére és támogatására

irányuló keretet, beleértve a tagállamokra vonatkozó jelentési kötelezettségeket,

- fogadjon el intézkedéseket az Unió azon kapacitásának megerősítésére, hogy uniós szinten megelőzze az emberi jogi visszaéléseket és jogorvoslatot biztosítson, továbbá garantálja a Parlament szerepének megszilárdítását,
- terjesszen elő javaslatokat az uniós terrorizmusellenes politikák keretében folyó, határokon átnyúló hírszerzési tevékenységek demokratikus felügyeletére szolgáló mechanizmusok kidolgozására;

12. sürgeti a litván hatóságokat, hogy kihasználva az országuk tanácsi soros elnöksége nyújtotta lehetőséget gondoskodjanak a parlamenti jelentésben foglalt ajánlások hiánytalan végrehajtásáról, és azokkal összhangban tüzzék a kérdést a Bel- és Igazságügyi Tanács napirendjére még a litván elnökség lejárta előtt;

13. megismétli a Tanácsnak szóló konkrét ajánlásait:

- kérjen bocsánatot, amiért megsértette az uniós intézmények közötti – a Szerződésekben rögzített – lojális együttműködés elvét, amikor helytelenül megpróbálta rávenni az Európai Parlamentet arra, hogy elfogadja a Tanács nemzetközi közjogi munkacsoportja (COJUR) és a transzatlanti kapcsolatokkal foglalkozó munkacsoportja (COTRA) magas rangú egyesült államokbeli tisztviselőkkel folytatott üléseiről készült jegyzőkönyvek szándékosan rövidített változatát,
- adjon ki nyilatkozatot, amelyben elismeri a tagállamoknak a CIA-programban való részvételét és a vizsgálatok során a tagállamok által tapasztalt nehézségeket,
- támogassa teljes mértékben a tagállamok tényfeltáró és elszámoltatási eljárásait azáltal, hogy a bel- és igazságügyi kérdésekkel foglalkozó üléseken hivatalosan tárgyalja a kérdést, megoszt minden információt, segítséget nyújt a vizsgálatok elvégzéséhez, és különösen azáltal, hogy teljesíti a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó kéréseket,
- tartson meghallgatásokat az illetékes uniós biztonsági szervekkel, hogy tisztázza, milyen ismeretekkel rendelkeznek a tagállamok CIA-programban való részvételéről és az uniós válaszlépésekről,
- terjesszen elő biztosítékokat az emberi jogok hírszerzési információk megosztása során történő tiszteletben tartásának garantálása érdekében, valamint azért, hogy szigorúan elhatárolja a hírszerzési és bűnüldözési tevékenységekkel kapcsolatos feladatokat, hogy a hírszerzési szervek ne rendelkezhessenek letartóztatási és fogva tartási hatáskörrel;

14. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a Stockholmi Programot követő többéves programjaikba illesszenek be konkrét intézkedéseket a jogállamiság érvényesítése, valamint az alapvető jogok megsértése esetén az elkövetők – különösen a hírszerző szolgálatok és a bűnüldöző hatóságok – elszámoltathatóságának biztosítása érdekében; felkéri a Bizottságot, hogy az elszámoltathatóság kérdését vegye fel az „Assises de la justice” című, 2013 novemberében tartandó konferencia napirendjére;

15. emlékeztet arra, hogy a Parlament hitelességének biztosítása érdekében elengedhetetlenül

fontos jelentősen megerősíteni a Parlament Unióban elkövetett, alapvető jogokkal kapcsolatos jogsértések kivizsgálására irányuló vizsgálati jogát, amelynek magában kell foglalnia az érintett személyek – többek között miniszterek – eskü alatt történő kihallgatására vonatkozó meghatalmazást¹;

16. felkéri az Eurocontrollt, hogy az Amerikai Szövetségi Légügyi Hatósághoz hasonlóan ismerje el, hogy a repülési útvonalakra vonatkozó adatok semmiképp sem tekinthetők bizalmas információknak, és tegye közzé a hatékony vizsgálatok lefolytatásához szükséges ilyen adatokat;
17. elvárja, hogy az USA Nemzetbiztonsági Hivatala megfigyelési programját és több tagállam megfigyelési szervét érintő vizsgálata tartalmazzon javaslatokat a hírszerző szolgálatok hatékony demokratikus parlamenti felügyeletét biztosító intézkedésekre, tekintettel arra, hogy a szóban forgó szervek és tevékenységeik megfelelő belső, végrehajtási, igazságszolgáltatási és független parlamenti felügyelet révén megvalósított demokratikus ellenőrzése elengedhetetlen;
18. sajnálatát fejezi ki, hogy az uniós tagállamok nem tettek előrelépést a minden egyén erőszakos eltüntetéssel szembeni védelméről szóló nemzetközi egyezményhez való csatlakozás terén, eltekintve Litvániától, amely 2013 augusztusában megerősítette az egyezményt; felhívja a 21 tagállamot, amelyek még nem erősítették meg a szóban forgó egyezményt, hogy azt haladéktalanul tegyék meg;
19. felhívja Belgiumot, Finnországot, Görögországot, Írországot, Lettországot, Litvániát és Szlovákiát, hogy sürgősen erősítsék meg a kínzás elleni ENSZ-egyezmény fakultatív jegyzőkönyvét (OPCAT); sajnálatosnak tartja, hogy az OPCAT ENSZ által kezelt speciális alapjának nyújtott támogatás rendkívül csekély, és felhívja az EU tagállamait és a Bizottságot, hogy jelentős önkéntes hozzájárulásokkal támogassák a speciális alap munkáját; sürgeti az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ) és a Bizottságot, hogy fokozzák erőfeszítéseiket annak elősegítése érdekében, hogy az OPCAT keretében nemzeti megelőzési mechanizmusokat hozzanak létre és működtessenek harmadik országokban;
20. felkéri az EU-t, hogy alaposan vizsgálja felül a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság által az El-Maszri kontra Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság ügyben hozott EJEB határozat végrehajtása terén elért előrehaladást, amelyet a Miniszteri Bizottság Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság csatlakozási kérelmének keretében folyamatos nyomonkövetési eljárás alá vont; sürgeti Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság hatóságait, hogy indítsanak bünyogi nyomozást az állami szereplők El-Maszri ügyben való cinkos részvételéről és a felelősöket vonja felelősségre;
21. felhívja az USA kormányát, hogy működjön együtt az uniós tagállamoktól a CIA-programmal kapcsolatban érkező tájékoztatási vagy kiadatási kérelmek terén; sürgeti, hogy hagyjon fel a drákói szigorúságú védelmi utasítások használatával, amelyek megakadályozzák a guantánamói fogvatartottakat képviselő ügyvédeknek abban, hogy a foglyok európai titkos fogva tartásáról bármilyen részletet nyilvánosságra hozzanak; ösztönzi, hogy haladéktalanul dolgozzon ki a guantánamói börtön bezárására vonatkozó

¹ Lásd: Az Európai Parlament vizsgálati jogának gyakorlására vonatkozó részletes rendelkezésekről és a 95/167/EK, Euratom, ESZAK európai parlamenti, tanácsi és bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti rendeletre irányuló javaslat, HL C 264. E, 2013.9.13., 41. o.

tervet;

22. sürgeti az uniós tagállamokat, hogy fokozzák a Guantánamóból szabadon bocsátott azon nem európai foglyok letelepítésére irányuló erőfeszítéseiket, akiket származási országukba azért nem lehet visszatelepíteni, mert ott életveszély, kínzás, vagy kegyetlen és embertelen bánásmód fenyegeti őket¹; felkéri az EU-t, hogy újítsa meg a 2009. évi közös kezdeményezést azáltal, hogy biztosítja a guántanomói fogvatartottak uniós tagállamokba való visszatelepülésének kereteit, illetve, hogy kezdjen párbeszédet konkrét együttműködési tervekről Clifford Sloan úrral, az USA guantánomói börtönből való fogolyáthelyezésekkel foglalkozó különmegbízottjával;
23. felhívja az afrikai és madagaszkári légi navigációs biztonsággal foglalkozó ügynökséget, hogy haladéktalanul kezdjen együttműködést a Parlamenttel és bocsássa rendelkezésre a kért repülési adatokat;
24. felhívja a következő ciklusra (2014–2019) megválasztott parlamentet, hogy továbbra is vállalja és teljesítse az ideiglenes bizottság által adott megbízatást, és ennek keretében biztosítsa, hogy a bizottság ajánlásait megfelelő intézkedések kövessék, vizsgálja meg az esetlegesen felmerülő új elemeket, továbbá teljes mértékben használja ki és fejlessze tovább vizsgálati jogkörét;
25. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

¹ Az Európai Parlament 2012. április 18-i állásfoglalása az emberi jogok világbeli helyzetéről szóló éves jelentésről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról, ideértve annak az EU emberi jogi stratégiai politikájára gyakorolt következményeit, HL C 258. E, 2013.9.7., 8. o.